

1943, január 5. [Moskva.] — Uznesenie prezídia Exekutívy Komunistickej internacionály o politickej linii a najbližších úlohách Komunistickej strany Československa v národnooslobodzovacom boji.¹

Prechod vojenskej iniciatívy do rúk Červenej armády a spojencov vôbec; blížiaci sa perspektíva druhého frontu v Európe; pokračujúci rozklad v táboch spojencov hitlerovského Nemecka; stúpajúci odpor utláčaných národov v okupovaných krajinách a konečne rastúca vojnová únava v samom Nemecku — to všetko ženie hitlerovské Nemecko v ústrety hlbokoj kríze a utvára predpoklady pre jeho definitívnu porážku.

Československo, ktoré predstavuje pre Nemecko ako arzenál, ako dopravný uzol a ako zásobovacia základňa obzvlášť dôležitý oporný bod, je povolané zohrať v boji za definitívnu porážku hitlerovského Nemecka vynikajúcu úlohu. *Preto treba národnooslobodzovacie hnutie českého a slovenského národa orientovať na všestranné stupňovanie boja proti nemeckým okupantom s perspektívou národného povstania v dohľadnom čase, v spojení s vývinom udalostí na frontoch.*

I.

Český národ vedie boj proti nemeckým fašistom od prvých dní okupácie. Veľké demonštrácie 28. októbra a v novembri 1939 — teda po prvom nemeckom víťazstve vo vojne — ukázali, že český národ pokladá nemecké panstvo za prechodný jav a je odhodlaný oslobodiť sa spod neho stoj čo stoj. Udalosti, ktoré potom nasledovali, len potvrdili a podčiarkli tento základný postoj českého národa. Krvavé teroristické vlny, ktoré okupanti rozpúťali proti Čechom, síce spôsobili prechodné poklesy národnooslobodzovacieho hnutia — ale nevedeli ho celkom udusiť. Český

¹ V Československu sa tento dokument nachádza len ako fotokópia pôvodného textu uloženého v materiáloch býv. Komunistickej internacionály v archíve IML v Moskve. Okrem nadpisu „Über die politische Linie und die nächsten Aufgaben der Kommunistischen Partei der Tschechoslowakei“ a dátumu uvedeného na konci textu „5. 1. 1943“ nie je dokument nijako bližšie označený. Jeho autormi boli nepochybné činitelia moskovského vedenia KSČ. Nemecká podoba, v ktorej sa zachoval, svedčí o tom, že bol predložený na schválenie orgánom Kominterny, prezídiu alebo sekretariátu EKI. V literatúre sa zvyčajne označuje ako „moskovská rezolúcia“ a jednoznačne sa pripisuje moskovskému vedeniu KSČ. V archíve ÚD KSČ je označený ako „Směrnice KI z ledna 1943, které přivezl do okupované ČSR s. Vetiška“. Okrem R. Vetišku, ktorý bol vyslaný na jar 1943 na územie protektorátu, priviezol do vlasti januárové smernice K. Šmidke, vyslaný v lete 1943 na Slovensko s obdobnými úlohami ako R. Vetiška.

národ vždy znova povstal na odpor proti okupačnej moci, vždy rozhorčenejšie a húževnatejšie vzdoroval vôli nemeckých votrelcov. Tak to bolo po krvavej masakre v októbri a novembri 1939, keď český národ znova pozbieral svoje sily, a najmä v spojení s nemeckým prepadnutím Sovietskeho sväzu začal rozsiahlu sabotáž proti okupantom. Tak to bolo po Heydrichových masových popravách v septembri — októbri 1941, keď atentát na Heydricha ukázal celému svetu, že Česi sú odhodlaní pokračovať v boji, nech sa deje čokoľvek. Tak to bolo po strašnej Daluegeho masakre v máji, júni a júli 1942, keď Daluegeho pomáhač Frank už v októbri 1942 musel priznať, že Česi i napriek všetkým represáliám znova vykonávajú masovú sabotáž. Český národ nestratil odvahu, keď bolo hitlerovské Nemecko na vrchole svojej moci a sily. Český národ je si tým istejší víťazstvom svojej spravodlivej veci teraz, keď Nemecko prekročilo vrchol svojej moci a kráča v ústrety porážke.

Štyri roky utrpenia a boja za hitlerovského panstva český národ zjednotili a zocelili. Český národ dezorientovaný a čiastočne politicky demoralizovaný kapituláciou v septembri 1938 a v marci 1939 znova sa vzbudil a zaujal proti okupantom jasnú bojovú pozíciu. Prevažná časť českého národa kapituláciu Háchovej vlády v marci 1939, ktorú v prvej chvíli mnohí ospravedlňovali a tolerovali, čoskoro odsudzovala a postavila sa do boja proti nej. Sama Háchova vláda časom zmenila svoj charakter. Od kapitulácie diktovanej zbabelosťou a oportunitizmom klesla na pozíciu kriklavej zrady a hrubých lokajských služieb v prospech okupantov. Čo aj časť českej buržoázie a deklasované živly podporujú túto politiku, prevažná väčšina českého národa bez ohľadu na bývalú politickú príslušnosť a sociálny pôvod je v ostrej opozícii proti Háchovej vláde. *Dnes vzniká široký národný front českého národa v boji proti okupantom a zradcom.* Jedným z dôkazov je, že medzi početnými Čechmi popravenými okupantmi sú osobnosti zo všetkých politických táborov a zo všetkých spoločenských vrstiev. Sily národného frontu sú však ešte roztrieštené. Tieto ešte roztrieštené sily národného frontu treba zjednotiť a v procese boja proti nemeckým okupantom a českým zradcom vykovať z nich pevný bojový blok.

Národnooslobodzovacie hnutie českého národa je mimoriadne dôležitou protihitlerovskou bojovou silou vnútri nemeckého zázemia. Ale aj keď sa nemeckým okupantom nikdy nepodarilo zlomiť silu odporu českého národa, aj keď český národ zaplatil za svoj odpor proti okupačnej moci ťažkými obeťami, treba jednako len konštatovať, že teror okupačnej moci zabrzdil rozvoj českého národnooslobodzovacieho boja. To bolo uľahčené politickými dôsledkami kapitulácie bez boja v rokoch 1938 a 1939, zradou časti českej buržoázie, ktorá prešla do služieb nemeckých okupantov, a dezorganizáciou ilegálnych organizácií českého národa. Hlavná príčina zaostávania českého národnooslobodzovacieho hnutia je však v tom, že široké masy českého národa dúfajú vo svoje oslobodenie a očakávajú ho prevažne *zvonku*. Tieto očakávania oslobodenia zvonku, ktoré sú v prevahe, živia nálady pasivity a vyčkávania a hatia plné nasadenie všetkých síl národa v boji proti okupantom v samej krajine.

II.

Slovenský národ v svojej prevažnej väčšine nikdy neschválil rozbitie a zotročenie Československa hitlerovským Nemeckom. Takzvané osamostatnenie Slovenska v marci 1939 sa uskutočnilo len pod Hitlerovým tlakom a za aktívnej pomoci zradcovskej kliky Tisu—Tuku—Macha, ale proti vôli väčšiny slovenského národa. Slovensko sa prejavilo pod Tisovou vládou ako bezmocný nástroj v Hitlerových rukách a bolo ním vohnané do zločinnej, bratovražednej vojny proti Sovietskemu sväzu. Slovenský národ je dnes v podstate rovnako ujarmený hitlerovským Nemeckom ako český národ. Rozdiel je iba v tom, že jeho synovia musia za hitlerovskú vojnu aj krváčať.

Časť slovenskej buržoázie a inteligencie dúfala, že z takzvanej slovenskej samostatnosti pod Hitlerovým patronátom vyťaží triedne a osobné výhody. No v tej miere, ako hitlerovské Nemecko čoraz viac preniká do hospodárskeho a politického života Slovenska a zmocňuje sa všetkých zdrojov krajiny, v tej miere, ako sa vojna prefahuje, od slovenského národa vyžaduje čoraz viac obetí a pre hitlerovské Nemecko sa stáva beznádejnejšou — rastie sklamanie tých slovenských kruhov, ktoré vsadili na nemeckú kartu. Výslovne zradcovská skupina Tuku—Macha sa čoraz viac izoluje.

Široké masy slovenského národa zostrili svoj boj proti nemeckým utláčateľom a proti bratislavskej zradcovskej vláde, najmä od zákerného prepadnutia Sovietskeho sväzu. Zväčšil sa počet štrajkov, sabotáží, prípadov, keď vojaci odmietli poslušnosť, prejavov odporu roľníkov proti núteným dodávkam a pasívnej rezistencie nižšieho štátneho aparátu proti nariadeniam vlády, ba dokonca aj ozbrojených zrážok. Prvé rozsudky smrti, vynesené pred krátkym časom slovenskými súdmi proti slovenským národným bojovníkom, sú určitým príznakom zosilneného boja slovenského národa proti ďalšej účasti na vojne.

Ďalšie, nevyhnutne potrebné rozvinutie boja je však sťažované oportunistickým postojom určitých častí slovenského národa, predstavami, podľa ktorých hitlerovské Nemecko bude v tejto vojne i tak porazené a Slovensko bude oslobodené spod nemeckého jarma, pričom sám slovenský národ nemusí obetavo bojovať za svoje oslobodenie. Okrem toho je silne rozšírená ilúzia, že vyhovovaním nemeckým požiadavkám možno zabrániť ďalšiemu zotročeniu Slovenska hitlerovským Nemeckom alebo jeho vydaniu Maďarsku. Prekonanie tohto škodlivého postoja v procese každodenného boja je jedným z hlavných predpokladov pre zosilnenie širokého národnooslobodzovacieho hnutia slovenského národa.

III.

Vzhľadom na to, že sa blížia rozhodujúce boje s hitlerovským Nemeckom, treba hlavnú pozornosť sústrediť na rozvoj a stupňovanie oslobodzovacieho boja v krajine. Masám českého a slovenského národa treba v procese boja vyjasniť, že oslobodenie národa môže byť len jeho vlastným dielom, že nástup národa proti jeho cudzím utláčateľom rozhodne o tom, aká bude úloha príslušného národa v blízkej budúcnosti, a že od aktivity ľudových mas nezávisí len urýchlenie národného oslobodenia, ale aj vplyv národa na utváranie pomerov v samej oslobodenej krajine. Treba vniesť do širokých ľudových mas náladu a odhodlanie ísť do útoku v presvedčení, že dni nemeckého panstva v Československu sú porátané, že rozhodujúce boje s okupantmi rýchle dozrievajú a hodina oslobodenia je v hmatateľnej blízkosti.

Pokiaľ ide o jednotlivé časti Československa, v *českých* krajinách treba viesť boj pod hlavným heslom — vyhnúť nemeckých okupantov z krajiny, na *Slovensku* pod hlavným heslom — ukončiť vojnu po boku hitlerovského Nemecka a v tzv. *sudetských* oblastiach pod heslom — zvrhnúť hitlerovské panstvo.

IV.

Bezprostrednou úlohou českého a slovenského národnooslobodzovacieho hnutia je zabrániť, aby sa vykorisťovali ľudské a materiálne sily v prospech vojny hitlerovského Nemecka. K uskutočneniu tejto úlohy môžu prispieť všetky vrstvy národa, a to tým, že každá v oblasti svojej činnosti Nemcom škodí. Celú nenávisť českého a slovenského národa proti cudzím vovrelcom a ich zradcovským pomáhačom treba pretvoriť na *aktívny boj* proti nim.

Osobitný dôraz treba klásť na všestrannú sabotáž a na sťažovanie *vojnovej výroby*. Pomalšie pracovať, odmietať prácu vo vojnových závodoch pod najrôznejšími zámienkami — štrajky, vyrábanie nepodarkov a mrhanie materiálom a ener-

giou, poškodzovanie a ničenie nástrojov, strojov, polovýrobov a hotových výrobkov až po akcie proti celým vojnovým závodom, elektrárňam, baniam a hutám — všetky prostriedky sú dobré, ktoré sú vhodné na zasadenie citeľných úderov nemeckej vojnovéj výrobe, a najmä výrobe zbraní.

Nemenej dôležitá je činnosť, ktorá má byť zameriavaná českými železničiarimi proti nemeckej *vojnovej doprave* — poškodzovanie rušňov a vozňov, nádražných, signalizačných a spojových zariadení, chybné vypravovanie a vedenie vlakov atď. v spojení s akciami proti dopravnej sieti zvonku, ako s akciami proti železničným tratiam, mostom, telegrafnému vedeniu, pri vykoľajovaní vlakov atď.

České roľníctvo treba vyzývať, aby vo veľkej miere sabotovalo nútené odvádzanie poľnohospodárskych výrobkov a tak dezorganizovalo nemecké *vojnové zásobovanie* na účet českého národa. Odmietanie platief dane a neposlúchanie rôznych predpisov okupantov a Háchovej vlády, to sú ďalšie bojové prostriedky roľníctva, ktoré treba široko uplatňovať.

Treba rozvinúť energický boj proti *odvliekaniu českých pracovných síl do Nemecka*, najmä v spojení s nútenou mobilizáciou niekoľkých ročníkov českej mládeže.

Českých verejných úradníkov a zamestnancov treba vyzvať, aby sabotovali a spolupracovali na *dezorganizácii správy a hospodárstva*, s výslovnou výstrahou, že na tých českých úradníkov a zamestnancov, ktorí budú naďalej slúžiť okupantom a zradcom, dopadne trestajúca ruka národa.

Treba sa zameriavať na to, aby sa rozhorčenie ľudu proti krvavému teroru, proti zlému zásobovaniu, proti otrockým pracovným podmienkam, proti nútenej mobilizácii mládeže, proti rekviráciám u roľníkov a vôbec proti všetkým provokáciám okupantov — viditeľne vyjadrovalo v *demonštráciách na uliciach a v štrajkoch v závodoch*. Takéto masové akcie majú obrovský význam pre prelomenie teroru a pre ďalšie stupňovanie národnooslobodzovacieho boja až po národné povstanie.

Kým sa proti predstaviteľom okupačnej moci — najmä proti SS, polícii a banditom gestapa — musí viesť bezohľadný boj, aj so zbraňou v ruke, treba v radoch prostých nemeckých vojakov vykonávať vhodnými prostriedkami vyjasňovaciú a rozkladnú prácu. Vojakov treba informovať o udalostiach na fronte a vo svete, treba im objasňovať, ako sa hitlerovskí bonzovia ulievajú a hýrivo žijú, ako aj to, že nemeckí vojaci sú zneužívaní pre cudzie záujmy. Treba organizovať vydávanie a rozširovanie osobitného agitačného materiálu pre nemeckých vojakov, v ktorom sa hitlerovský režim kritizuje z hľadiska samých opozičných vojakov. Vyjasňovaciú a rozkladnú prácu medzi nemeckými vojakmi treba teda pokladať za dôležitú podmienku urýchlenia boja za víťazstvo národnooslobodzovacieho hnutia.

V.

Za okruhom všetkých týchto bojových úloh treba obracať pozornosť celého národa na to, že je nevyhnutne potrebné *rozvíjať ozbrojený boj proti okupantom*, s orientáciou na ozbrojené národné povstanie. *Tvorenie ozbrojených bojových skupín v mestách a partizánskych oddielov na vidieku, rozšírenie partizánskeho hnutia po celej krajine — to je dnes hlavná úloha československého národnooslobodzovacieho hnutia*, tak zo stanoviska účinného boja proti nemeckému vojnovému stroju, ako aj zo stanoviska prípravy národného povstania. Ozbrojené bojové skupiny a partizánske oddiely môžu zasadzovať najciteľnejšie údery nemeckému vojnovému hospodárstvu, vojnovej doprave a vojnovému zásobovaniu. Súčasne si treba uvedomiť, že bez tvorenia a aktívneho boja bojových skupín a partizánskych oddielov *dnes*, národné povstanie *zajtra* nie je možné. Kto dnes, pod akoukoľvek zámienkou odmieta tvorenie partizánskeho hnutia v Československu, sabotuje obnovenie československej ozbrojenej moci, dozrievajúce ozbrojené povstanie, a tým národné oslobodenie českého a slovenského národa vôbec.

Najmä tú českú mládež, ktorú mobilizujú na vojnové nasadenie v Nemecku a ktorej ustavične hrozí nebezpečenstvo, že bude zaradená do nemeckej armády, treba vyzývať, aby tvorila ozbrojené bojové skupiny a partizánske oddiely. Na dôstojníkov, poddôstojníkov a vojakov československej armády, ktorí svojho času za násilnej demobilizácie armády prisahali, že vo vhodnej chvíli opäť siahnu po zbrani, sa obracia apel, aby túto prisahu premenili na skutok, keď nastúpi očakávaná chvíľa konania. Tých národných bojovníkov, ktorým hrozí zatknutie a ktorí legálne nemôžu žiť, vyzývajú, aby unikli pred zatknutím vstupom do bojových skupín a partizánskych oddielov.

Tvorenie a podporovanie bojových skupín a partizánskych oddielov sa pokladá za úlohu a povinnosť celého národnooslobodzovacieho hnutia a nielen jednotlivých strán a skupín. Národné výbory ako orgány celého národnooslobodzovacieho hnutia vedú k tomu, aby vzali vec partizánskeho hnutia do svojich rúk a aby mobilizovali *všetok ľud, celý národ* bez ohľadu na politické a sociálne členenie na jeho uskutočnenie.

VI.

Verejný odsúdenie háchovskej vlády a jej politiky Londýnom, ako aj spolupráca komunistov v londýnskej československej štátnej rade prispeli k upevneniu a rozšíreniu národného frontu doma. Na základni boja proti nemeckým okupantom zjednocujú sa dnes všetky staré české strany a masové organizácie, ako Sokol, Orol, legionári, odboroví aktivisti, intelektuáli a kultúrni pracovníci, ako aj cirkevné organizácie všetkých vyznaní. Politika „dvoch železok v ohni“, o ktorú sa opieral Hácha, už nemá základňu, vyvinula sa k otvorenej zrade na životných záujmoch českého národa, ako ju dnes predstavuje arcizradca Moravec. Proti tejto politike je český národ v ostrej opozícii.

Pred národným hnutím doma stojí nájstojčivo úloha zomknúť národnú jednotu, národný front aj *organizačne* a dať celému národnooslobodzovaciemu hnutiu pevnú organizačnú základňu v podobe národných výborov, najprv však v miestnom a okresnom meradle.

Iniciatívy k tvoreniu národných výborov sa majú uchopíť všetky aktívne a odvážne živly bez ohľadu na stranícku príslušnosť. Komunisti a sociálni demokrati, českí socialisti a národní demokrati, prívrženci republikánskej strany a lidovej strany, členovia Sokola, Orla, legionárskych organizácií atď., všetci sú zodpovední za to, aby sa ešte vždy roztrieštené sily národného frontu zomkli aj organizačne. Národné výbory, ktoré majú v Československu tradíciu, majú zomknúť všetky tie živly a skupiny, bez ohľadu na politickú príslušnosť a sociálny pôvod, ktoré sú ochotné aktívne bojovať proti okupantom. To je potrebné nielen vzhľadom na okamžité úlohy oslobodzovacieho hnutia, ale aj v spojení s dozrievajúcimi rozhodnými bojmi. Národné výbory sú dnes ako stelesnenie národnej jednoty českého národa vedúcimi orgánmi národnooslobodzovacieho boja, aby mali v hodine oslobodenia vynikajúcu úlohu ako orgány národnej zvrchovanosti a verejnej moci.

Aby sa napomáhala *jednota robotníckej triedy* a aby sa robotníckej triede zabezpečila príslušná úloha vo všeobecnom národnooslobodzovacom hnutí, treba v závodoch a vnútri legálnych odborových organizácií tvoriť *sbory dôverníkov, resp. vedenia* zložené bez ohľadu na bývalú stranícku a odborovú príslušnosť, ktoré povedú boj robotníkov v závodoch a budú úzko spolupracovať s národnými výbormi.

VII.

Slovenský národ sa nájstojčivo vyzýva, aby konečne skoncoval s hanbou vojny proti Sovietskemu sväzu národnými masovými akciami: prechod slovenských vojenských oddielov na stranu Červenej armády, odmietanie odchodu nových vojenských jednotiek na front vzburou a masovou dezerciou vojakov, ozbrojený partizánsky boj v celej krajine, ochromenie vojnovej výroby a vojnovej dopravy

42 štrajkom, sabotážou a diverziou, dezorganizácia vojnového zásobovania sabotážou povinných dodávok potravín a surovín, rozvrátenie štátneho aparátu odmietaním platiť dane, plniť úradné príkazy, sabotážou štátnych zamestnancov atď. — to všetko s perspektívou národného povstania proti nemeckým utláčateľom a ich bratislavskej vláde.

V spojení s hroziacim rozdelením Slovenska medzi Nemecko a Maďarsko — ktoré sa pripravuje s Tukovým a Machovým vedomím — treba vyburcovať a mobilizovať do aktívneho boja proti vojne aj tie časti slovenského obyvateľstva, ktoré dosiaľ tolerovali bratislavskú vládu s nesprávnym odôvodnením, že vraj zabezpečovala určitú mieru slovenskej samostatnosti.

Treba vyzdvihovať úzke bojové a osudové spoločenstvo Slovákov a Čechov a pritom zdôrazňovať, že spoločný boj oboch týchto národov je aj v najvyššom záujme národného oslobodenia slovenského národa a že bez slobody Čechov niet ani slobody Slovákov a naopak.

VIII.

Masy *sudetských Nemcov* sú hitlerovským režimom a jeho vojnou hlboko rozčarované a rozhorčené. To utvára základ pre spoločný boj sudetských Nemcov a Čechov proti Hitlerovi. Utvorenie tohto jednotného bojového frontu proti spoločnému nepriateľovi však sťažuje strach sudetských Nemcov pred takzvanou českou pomstou. Tejto obave treba čeliť zdôrazňovaním, že je v rukách samých sudetských Nemcov, ako sa utvorí vzťah Čechov k sudetským Nemcom. Keď sa sudetskí Nemci viditeľne dištancujú od zločinov hitlerovskej bandy, páchaných na českom národe, keď sami nastúpia do aktívneho boja proti pruským dobyvateľom a drancovateľom sudetských oblastí, keď spolu s inými národmi prispievajú k porážke a zvrhnutiu hitlerovského režimu a prakticky prejavia svoju solidaritu s bojujúcimi Čechmi — v tej miere utvoria predpoklady pre priateľskú spoluprácu s českým národom na základe rovnoprávnosti.

Pri tvorení sudetonemeckého frontu mieru a slobody sa opierame predovšetkým o staré protihitlerovské sily v Sudetoch — o komunistov, sociálnych demokratov, kresťanských sociálov, o Bund der Landwirte (Sväz poľnohospodárov) a demokratov — nadto sa však usilujeme všetkými silami získať pre spoločný boj proti hitlerovskej vojne, proti plieneniu sudetskej oblasti a proti vykynoženiu sudetských Nemcov aj rozčarovaných a rozhorčených prívržencov Henleina. Rôzne názory na budúcu štátnu úpravu sudetských oblastí nemajú byť prekážkou tohto spoločného boja.

IX.

Dozrievajúce rozhodné boje si vynucujú úplnú jasnosť o charaktere a cieľoch boja.

Dnešný boj českého a slovenského národa má charakter *národného* oslobodzovacieho boja, jeho cieľom je *národné* oslobodenie týchto národov spod hitlerovského jarma. KSC vedie tento boj v národnom fronte všetkých protihitlerovských síl bez ohľadu na politickú príslušnosť a sociálny pôvod, pričom závisí od aktivity a rozvážneho politického vedenia strany, či bude mať robotnícka trieda v tomto národnooslobodzovacom boji vedúcu úlohu.

Charakteru terajšieho boja zodpovedajú aj jeho bezprostredné ciele. Cieľom národnooslobodzovacieho boja českého a slovenského národa je oslobodenie Československa, v ktorom nebude miesta pre fašizmus alebo národnostný útlak a v ktorom ľud bude mať všetky politické práva a slobody, aby mohol sám rozhodovať o svojej vláde a jej politike.

Medzinárodné a medzištátne vzťahy oslobodenej republiky určí po oslobodení sám ľud primerane utvorenej situácii a so zreteľom na definitívne zabezpečenie národnej slobody českého a slovenského národa. Najpevnejšie priateľstvo a spolu-

prácu so Sovietskym sväzom pokladáme za jeden z hlavných stĺpov oslobodeného Československa.

43

Sme za spoločný boj všetkých národov Československa proti nemeckému fašizmu a jeho pomáhačom. Spoločný boj národov Československa proti hitlerizmu *dnes* uľahčí a zrýchli *budúcu* úpravu národnostnej otázky na základe rovnoprávnosti.

X.

Účasť komunistov v československej Štátnej rade v Londýne a ich spoluprácu s československou vládou, resp. s Benešom, treba hodnotiť ako kladný príspevok k rozšíreniu a upevneniu národného frontu.

Hlavnou úlohou komunistov v Londýne je urobiť všetko, čo môže slúžiť rozviniutiu národnooslobodzovacieho boja a upevneniu národnej jednoty v krajine a napomáhať a podporovať všetky opatrenia, ktoré sa pohybujú v tom istom smere. V tomto ohľade majú komunisti rozvinúť viac iniciatívy tak v Štátnej rade, v rozhlase, v tlači, ako aj vo všetkých verejných prejavoch. Pomocou tohto kritéria majú určovať aj svoj postoj ku konkrétnym opatreniam a návrhom Beneša, vlády a iných partnerov v národnom fronte.

V rámci národného frontu sa usilujeme o úzku spoluprácu s nám blízkymi ľavými sociálnymi demokratmi zo skupiny „Nová svoboda“ — pričom však nejdeme tvoriť osobitný „ľavý blok“ vnútri národného frontu a izolovať sa od iných zoskupení.

Komunisti sa nesmú nechať strhnúť k nijakým malicherným druhoradým škriepkam emigrácie a musia všade proti egoistickým a klikárskym záujmom zastupovať a hájiť záujem celého národnooslobodzovacieho boja. Beneša podporujeme proti útokom reakčných klík, ale požadujeme od neho aktívny boj proti profašistickým a protisovietskym tendenciám v emigrácii a v armáde.

V pomere k československej vojenskej formácii vystupujeme za jej jednotu a bojujeme tu proti šarapateniu reakcie. Armáda musí slúžiť len a len boju za oslobodenie národa od nemeckých okupantov. Aj vnútri armády vystupujeme ako predstavitelia záujmov nášho národa a jeho oslobodzovacieho boja. Z tohto hľadiska zaujíname stanovisko ku každej otázke.

Táto naša politika sa musí plne vyjadrovať v tlači. Preto treba urobiť vhodné opatrenia, aby sa upevnil vplyv strany na časopis „Mladé Československo“ a aby sa jeho vedenie rozhodne zlepšilo.

Blížiace sa rozhodujúce boje stavajú národnooslobodzovacie hnutie českého a slovenského národa pred zodpovedné úlohy. Vnášanie odvážneho ofenzívneho ducha do hnutia, mobilizácia najširších vrstiev národa pre aktívny a všestranný boj vo všetkých formách proti okupantom a zradcom, najmä vytvorenie ozbrojených bojových skupín a rozvinutie partizánskeho hnutia v celej krajine, zjednocovanie a organizovanie roztrieštených síl národného frontu v podobe jednotných národných výborov pod vedením najaktívnejších a najbojovnejších živlov národného frontu — to všetko s orientáciou na národné povstanie proti nemeckým okupantom — je predpokladom toho, že český a slovenský národ budú môcť vybojovať svoje národné oslobodenie.

AÚD KSC Praha. F. 20, a. j. 88a. Fotokópia strojopisného záznamu(?). (Z nemčiny preložil JŠ.)